

cm. On. Palatului Cultural LOCO

21 DEC 939

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 51-52

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Apare în fiecare Sâmbătă

23-30 DEC 939

„... iată că au venit niște magi din Răsărit
la Ierusalim”

Matei 2:1.

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Anul VII. No. 51-52 Sămbătă 23-30 Dec. 1939

Apare în fiecare Sămbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea banilor
încăte

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4.

Cărier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Acest număr al FARULUI îl trimetem tuturor abonaților pe un an și celor abonați numai pe jumătate trecută a anului, cu dorința ca Domnul să-i binecuvinteze, și cu îndemnul să se reaboneze la anul viitor la foile noastre, FARUL, CALĂUZA și MANA.

FARUL CREȘTIN, împreună cu toți colaboratorii ei, urează din toată inima „Sărbători ferice” tuturor cetitorilor săi, dorindu-le bogata binecuvântare a Domnului și un nou an de belșug și har, precum și pacea sufletului.

Numărul de față al Farului l-am scos dublu pentru ca funcționarii care lucrează în birou să aibe puțină libertate de sărbători. Numărul acesta are un bogat conținut duhovnicesc, precum și o mulțime de știri interesante, povești religioase și curiozități. E ultimul număr ce se trimite abonaților pe acest an.

Abonamentele să fie trimise la FR. ONCU NICOLAE, STR. BLANDUZIEI 4, ARAD. FARUL 100 lei, CALĂUZA 20 lei, iar MANA 20 lei pe 1 an.

Încăodată, cine face 10 abonamente, primește 1 abonament gratuit. Cine face dela 20 abonamente în sus, primește 2 abonamente în plus.

Scrieți pe dosul mandatului poștal cu care trimeteți banii, SCOPUL pentru care îi trimeteți. Scrieți ADRESA și NUMELE Dvs., precum și numele COMUNEI, POȘTEI și JUDEȚULUI, CURAȚ și CITEȚ.

UN CUVÂNT DIN INIMĂ

Frumoasa sărbătoare a Grăciunului stârnește gânduri sfinte și aprinde flacăra iubirii, parcă mai mult ca alte zile, în inimile noastre, așa împrăștiati cum suntem pe marele ogor de lucru, noi aici și fiecare unde l-a chemat Domnul. Această sărbătoare e un dulce popas lângă umila iese a Celui care a avut darul și puterea să ne adune împreună într-o singură familie, având un singur Tată.

Pe când muncim la FARUL și pe când îl trimetem, ne rugăm lui Dumnezeu ca prin el să hrănească și să adape inimile flămânde și însetate după Cuvântul sfânt. Noi dorim din tot sufletul ca munca noastră și cetitul Dvs., iubiti cetitori, să devină o binecuvântare tot mai mare nu nu-

mai pentru noi, ci și pentru slujbăciunata omenire, în mijlocul căreia ne-a chemat Domnul să slujim.

Noi ne adresăm de astă dată iarăși. Dvs., și vă rugăm în numele Domnului, să sprijiniți lucrarea revistelor noastre, prin rugăciunile Dvs., și prin facerea a mai multor abonamente, răspândind și pe această cale Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem în slujba Domnului împreună cu Dvs. Acesta e un privilegiu și Domnul ne va răsplăti înmiit ostenele noastre mici și neînsemnate.

Din inimă vă dorim multe binecuvântări dela Regele nostru mare și

„SĂRBĂTORI FERICE”.

FARUL CREȘTIN.

CA NICIODATĂ!

În două săptămâni după ce a fost scos de sub tipar,

Calendarul Poporului Creștin pe anul 1940

a și fost vândut. Acum, am fost nevoiți să scoatem o nouă ediție.

Nu mai ca să servim frățietatea, Calendarul în anul acesta este vândut cu mult mai ieftin, deși totul s'a scumpit, și deși l-am tipărit în același număr de pagini, ca anul trecut.

Apoi, Calendarul cuprinde material bogat și inspirator pentru fiecare creștin.

Dacă doriți **curiozități**, citiți: „Epoca secerișurilor pe glob”, sau „Răspândirea limbilor mondiale”, sau „Lumea în cifre”, etc.

Dacă doriți **inspirație**, citiți: „Nu-i iubire, nu-i iubire”, și veți primi o nouă iubire; sau „Vine Domnul”, „Trandafirii uscați”, „Rugăciune”, etc.

Dacă doriți să citiți despre **fapte mari**, le găsiți în: „Tatăl orfanilor”, „Orfelinatele Baptiste”, „Vieța și misiunea între leproși”, „Vieța lui Avram Bălgrădean”, etc.

Învățătorii Școlii Duminecale, vor găsi material interesant pentru ei, **tineretul** va găsi multe și frumoase poezii, iar **societățile femeilor**, vor descoperi o nouă putere, o nouă înțelegere despre lucrul lor mare. Cât despre **predicatori**, ei se vor opri la pagina 96: „Profeții și împlinirea lor”.

De aceea, dacă doriți să aveți un astfel de Calendar,

Comandați-l degrabă,

la adresa: **Truța Petru**, Str. Berzei No. 29. București II.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

și la Str. Lae Barna 4.

ARAD

Dela 10 bucăți în sus, rabat de 20%.

Dela 50 bucăți în sus, rabat de 25%.

Dela 100 bucăți în sus, rabat de 30%.

Unii oameni pierd lumea aceasta, pentru că să câștige pe cea eternă.

Alții pierd lumea și viața eternă, pentru a câștiga lumea trecătoare.

O singură femeie, prin neascultarea ei, Eva, a dus în robie lumea întreagă și un singur bărbat, Isus, prin ascultarea Sa a adus salvarea întregii lumi. Luca 4:18.

Un om uitat al Crăciunului

Tr. de Truța Petru

Iosif, soțul Mariei, este omul uitat al Crăciunului. Noi am auzit predici asupra întâmplărilor și persoanelor legate de istoria Crăciunului, dar câți au auzit vreodată o predică despre Iosif? În timpul celor 35 de ani de misiune, eu am cetit o singură predică despre Iosif, o predică înșelătoare „Iosif cel drept”.

Iosif este o figură reprezentativă a unui mare grup de oameni, care niciodată nu ocupă un loc de seamă și niciodată nu devin faimoși după felul lumii, dar care sunt mari înaintea lui Dumnezeu și de care lucrul lui Dumnezeu, — și eu spun aceasta cu reverență, — este legat și depinde mult. Tipul oamenilor ca și Iosif sunt eroii lui Dumnezeu, nevăzuți și nelăudați.

Noi nu vom lua nici cea mai mică parte de laudă dela acei care au câștigat-o; toată onoarea se cuvine aceluia, care s'a ridicat pe vârful clădirii și a pus cheia de boltă la locul ei. Dar, să nu uităm pe omul sau pe oamenii care sapă temelia și așează pietrele pe care este zidit edificiul întreg. Iosif, omul uitat al Crăciunului, este un om de temelie.

Presupuneți că Maria ar fi fost soția de o natură diferită de aceea a omului, pe care o avea Iosif. Maria, curată și nevinovată, cu natura ei creștină, imaginată și emoțională, ar fi fost împinsă spre un complex mintal și spiritual, care ar fi condus-o la o stare de sănătate inexplicabil de nervoasă și probabil chiar la distrugerea sănătății, dacă ea nu s'ar fi putut încrede, cu toată inima, în acel om drept, care era Iosif.

Oamenii uitați, ca și Iosif, sunt de un serviciu mare lui Dumnezeu. Dumnezeu a căutat cu multă grijă și dureri să găsească o mamă pentru Fiul Lui; și El a fost la fel de interesat de un om, care să fie un bun tată. Dumnezeu a încredințat darul Lui către lume, în mâinile unei perechi de valoare, în mijlocul poporului de rând, Maria și Iosif, liniștiți, necunoscuți, dar o femeie și un om drept. Noi am fost învățați și aduși ca să credem, că un om care este drept, va avea o vieță fără de greutate. Nu vin toate greutățile noastre și tulburările noastre dela propriile noastre slăbiciuni? De sigur, acesta este aceea, ce

ar apare natural, dar acesta nu este adevărat.

Când Dumnezeu a zis lui Iosif: „Eu vreau ca tu să fii tată al Fiului Meu”, vieța lui Iosif a fost inundată de griji. Și inima lui a început să tremure. Și toate acestea s'au întâmplat, din pricină că Iosif a fost drept. „Dreptatea” lui Iosif a adus tulburările lui. A spus el într-o formă fără de păcare: „Hristos nu este nimica pentru mine, El n'are nimic de a face cu mine”, și s'a dus el la atelierul lui de tâmplărie glumind, ca și cum ar fi făcut juguri sau scaune, cu care câtă tulburare și grije n'ar fi avut el?

Dar, el a fost drept. Ieși în lume și fă aceea ce este drept. Și imediat, din cele patru vânturi ale cerului, vor veni greutatea pe drumul tău. Pentru că, atunci când noi suntem bravi și înrolați în avangarda și forțele lui Hristos, imediat trebuie să dăm față cu inamicii Lui, și să ne așezăm pe noi înșine împotriva răului, împotriva tuturor nedreptăților, împotriva tuturor călcărilor de lege.

Oamenii adeseori au ajuns în tulburări, din pricina „Dreptății” lor. Mulți ar fi putut să ajungă la poziții înalte în lume, și să stăpânească mai multe lucruri ale lumii, decât acele pe care le-au stăpânit, dar n'au ajuns la aceasta, din pricina dreptății și a neprihănirii pentru care au luptat. Oricum, dacă noi vrem să fim oamenii lui Dumnezeu, și să auzim vocea Lui, și să avem o pace care întrece orice pricepere, noi trebuie să fim drepti cu Dumnezeu, cu noi înșine, și cu semenii noștri, dar vom ajunge în mijlocul batjocurilor și pradă în mâinile celor răi. Iosif este tipul unei clase mari de oameni uitați, a căror dreptate însemnează lipsa lor de confort, însemnează greutate.

Dar în ciuda tuturor greutăților lui, Iosif a ținut la dreptatea sa. El a ales să fie credincios Mariei, care va avea un copil, el trebuia să fie soțul ei; dar ce se va spune atunci despre reputația lui? Ce o să spună despre el vecinii lui clevetitori? Ce o să spună despre batjocura lumii? Cum se va purta el cu soția lui, cum va trata el copilul? Acestea, și o mie de alte întrebări s'au îngrămădit în mintea lui Iosif. Prin toate acestea el a ținut cu tărie la drep-

tate și din pricină că el a fost aceea ce a fost, e și din pricina că el a făcut aceea, ce a făcut, el este unul din oamenii uitați în istoria lungă a umanității, în mijlocul căreia el este unic.

Dar Iosif a fost răsplătit. Un înger a apărut înaintea lui de trei ori. Și Dumnezeu însuși i-a șoptit secrete, pe care niciun alt om nu le-a auzit vreodată, sau le va auzi vreodată. Dumnezeu a fost bucuros să-l folosească pe el. Desigur, el trebuie să fie răsplătit acum, sus în ceruri. Îngerii spun despre el: „Omul, care a fost tată al Regelui; omul, care a alergat cu Copilul-Print în Egipt, omul, care a întâmpinat atacurile, batjocurile și răsetele pentru Numele lui Isus”. Iosif, „Omul cel drept” este cel mai faimos om în ceruri, din pricina dreptății sale. Iosif a fost mai tare decât Irod, mai tare decât Fariseii, mai tare decât Ierusalimul, mai tare decât Palestina, mai tare decât iadul, din pricină că, atunci când toate forțele celui rău s'au ridicat pentru ca să-l ucidă pe Copilul Isus, Iosif s'a ridicat ca să-L apere.

DELA REDACȚIE

Anunțăm pe frații care încă n'au comandat CALENDARUL pe anul 1940, că el se poate comanda contra ramburs și la DEPOZITUL de LITERATURĂ din ARAD str. Lae Barna 4., precum și la Petru Truța, București 2, str. Berzel 29.

Au început de mult nouile abonări la foile noastre. Ținem să anunțăm pe iubiiții noștri cititori că foile se trimit numai acelor care au trimes costul abonamentelor înainte. Deci vă rugăm să nu ne cereți foile contra ramburs sau pe credit pentru că nu suntem în măsură să vi le trimitem astfel.

Lucrul Domnului trebuie să fie sprijinit prin rugăciunile credincioșilor. Farul ca o lucrare de preț în slujba Domnului, merită acest sprijin. Deci rugăm pe iubiiții noștri cititori, care au la inimă lucrarea noastră, să-și aducă aminte de foile aceste în rugăciunile lor către Părintele nostru ceresc. Noi vă suntem recunoscători și vă mulțumim din inimă pentru sprijinul ce ni l-ați dat și vă rugăm să dublați pe viitor acest ajutor, îndemnând pe mai mulți la abonarea foilor noastre.

MINUNILE CRĂCIUNULUI

de Alexa Popovici

Mare e binecuvântarea Crăciunului! Multe sunt darurile sale. Tabloul Crăciunului de acum aproape 2000 de ani e ceva de ne-grăit. În toate se vede clar mâna lui Dumnezeu cum și-a țesut lucrarea. Inscrierea oamenilor, Betleemul plin de oaspeți, păstorii în câmp, steaua pe cerul Răsăritului, îngerii, corul de sfinți, etc. etc. Crăciunul e sărbătoarea în care minunile se țin lanț.

Să ne oprim însă, și să ne gândim puțin la trei minuni foarte însemnate. Zic însemnate, pentru că ele au însemnat o răscrucă în istoria lumii și o confirmare a adevărilor predicate cu atâta putere de prooroci. Aceste minuni se ridică în măreția lor deasupra tuturor celorlalte și sunt adevărate podoabe, sunt gloria Crăciunului.

Prima minune, **Dumnezeu s'a născut și s'a intrupat în om.** E o minune când Creatorul ia făptura creației Sale. Dumnezeu cel veșnic, sfânt, drept, puternic, ia chip de om, a omului peste care plutea moartea, păcatul, înslăcimea și supus la toate slăbiciunile. Câtă deosebire între El și om! Ce prăpastie de neînchipuit de mare! Și totuși iată-L pe Dumnezeu născut și intrupat în om, în dimineata Crăciunului.

A însemnat aceasta umilire? Da. Apostolul Pavel scrie în Filip. 2:7: „S'a desbrăcat de Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor”. Câtă înjosire! Ce înțeles adânc au cuvintele „S'a desbrăcat de Sine”! Aceasta înseamnă renunțarea la glorie, la slavă, la bucurie, renunțarea la cer, la tron și lipsit complet de toate, gol și sărac vine pe pământ. „A luat chip de rob”, e scara umilinței pe care coboară Isus la venirea în lume. A desbrăcat haina slavei, și a îmbrăcat-o pe cea de rob. Și gama umilinței ajunge la sfârșit când „s'a făcut asemenea oamenilor”. Intruparea lui Dumnezeu în om e coborârea din slăvile cele mai înalte, în adâncurile cele mai de jos. Și minunea aceasta a fost în dimineata Crăciunului.

Dar intruparea mai înseamnă dragoste, milă și ajutor. Cine putea zdrobi capul șarpei? Singur numai Dumnezeu, intrupat în om și născut din femeie. Așa era prezis încă din Eden. Până la Betleem erau numai jertfele și mai

târziu rigorile și asprimile legii. Ce deosebire între acestea și hădul Noului Testament! Dacă Isus a îmbrăcat haina omenească, a făcut-o numai din dragoste și dorința de a ne ridica. Cum altcum am fi ieșit noi din grozăvia iadului, în care ne-au târit păcatele noastre? Eram legați, fără putere, dar slavă Lui, că prin El suntem liberi și împăcați cu Tatăl.

A doua minune, **Dumnezeu s'a născut într'o iesle.** Biblia se oprește și descrie astfel: „... L-a culcat într'o iesle pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei”. Poate au mai fost acolo locuri, dar **nu pentru ei.** Ieslea a fost leagănul Trimisului din cer. „Nu în palat mare, nu ca bogat, deși-i a Lui raiul cel desfătat”. Toată suflarea poporului evreu aștepta un Mesia, dar nimeni nu-L aștepta să se nască într'un grajd. *

Mulți au încercat să explice ieslea, au mai cioplit-o, au mai înflorit-o, au mai îndulcit-o. Dar ieslea e iesle, face parte din mobilierul grajdului. De ce să ascundem realitatea? E o rușine pentru creștini că Domnul lor s'a născut în iesle? Nicidecum. Nu numai că nu e rușine, ci e o mândrie.

Prin asta Isus a îmbrățișat mulțimea nenumărată de oropșiți, aruncați și lepădați. La El pot să vină și păstorii dela turme, și înțelepții cetitori în stele. Nu disprețuiește pe nimeni, nu are pretenții. Grajdul cu ieslea sunt icoana liberei intrări. La palate sunt uși zăvorâte, porți duble și grele, și ce greu se pătrunde acolo! Dar la grajd ușor, foarte ușor, și ieslea e foarte primitoare. La casele mari, ca să intri, sunt forme și ceremonii, dar la grajd... nimic. Simplitatea completează la naștere și în toată viața Domnului Isus.

Dar nu numai atât. Ieslea e dovada cea mai bună pentru a cunoaște lumea în care a venit Isus. Ea arată nevoia venirii Lui în lume. Ce oameni, ce lume! Unii petreceau, iar alții aruncați cu animalele. Robia și sclăvia erau la culme. De iubirea de aproapele nici vorbă. Interesul domnea pe tron. Mila, dreptatea și bunăvoința încă nu erau cunoscute. În această lume, unde forța, interesul, îmbuibarea, desmățul erau în floare pentru unii, iar suferin-

ta, nedreptatea, disprețul, nesocotința, lipsa și mizeria pentru alții, a venit Isus.

Și, în sfârșit a treia minune, **Dumnezeu s'a născut din fecioara Maria.** În felul acesta s'au împlinit proorociile Vechiului Testament. Isaia spune în cap. 7:14: „Iată fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu cu noi)”. E foarte ușor să cunoști împlinirea acestei proorocii când citești cele spuse de Luca în cap. 1:26—38 și 2:1—21.

Și aici nu trebuie să exagerăm. Adevărul e mai prețios și mai bun. Maria a fost o fecioară curvicioasă, curată și cinstită, care așa cum spune îngerul a „căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu”. Aceasta spune multe lucruri.

Să ne gândim că Dumnezeu se mărește prin oameni care nu-L compromit. Ce s'ar fi întâmplat dacă Isus ar fi născut în lume printr'o familie stricată, vorbită de rău sau cu influență rea? Dar așa, orice încercare de răstălmăcire e înfrântă. Astăzi sunt mulți creștini care aduc rușine lui Isus și numelui ce-l poartă.

Iarăși, Dumnezeu își face lucrarea prin cei vrednici de ea. Maria a meritat să fie mama lui Isus. Vieța ei a fost o candelă aprinsă. Dumnezeu care cunoaște toate, care vede toate, a văzut curățenia vieții ei, și a ales-o să fie cea binecuvântată între femei. Ferice de omul găsit vrednic de lucrarea lui Dumnezeu.

Și apoi, Dumnezeu ține seamă de străduințele și încercările noastre pentru a trăi o viață mai sfântă. Gloria e să trăiești într'o lume păcătoasă și să ai o viață curată. Aici e fala Domnului cu credincioșii Lui. În cazul lui Iov, asta a fost fala lui Dumnezeu. „Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău”, se roagă Isus în Ioan 17:15.

Dumnezeu s'a intrupat în om, s'a născut din iesle, din fecioara Maria, ca să ne îmbrățișeze pe noi păcătoșii în dragostea Sa.

De Crăciun

Poți comanda cele mai frumoase cărți religioase din marea bibliotecă baptistă
Depozitul de Literatură
ARAD, str. Lae Barna 4.

MAGII DELA RĂSĂRIT

de I. R. Socaciu

Ev. Matei 2:1—12

În vremea când s'a născut Isus Hristos în Betleemul Iudeii, lumea religioasă, influențată de credința Evreilor împrăștiată printre popoare, aștepta un oareșirare eveniment deosebit. Oamenii nu știau nimic precis despre venirea lui Mesia, fiindcă nici Iudeii nu știau deopotrivă cele profetite despre Mesia, căci conducătorii lor toate le răstălmăceau după părerile lor.

Tocmai în vremea când s'a născut Mântuitorul, la Răsărit, sau mai bine zis în lumea dinspre răsărit, s'a arătat o stea neobișnuită. În vreme aceea, ca și astăzi, cei mai îndreptați a ști ce se petrece în lumea stelelor erau astronomii, adică oamenii care se ocupă cu lumea și mersul stelelor; pe acești învățați cunoscători de stele, oamenii îi numeau **magi**. Ei locuiau în țările: Arabia, Haldea, Persia, din răsărit. Iată denumirea „magii dela Răsărit”.

Unii caută să întărească legenda despre „trei crai dela Răsărit”, dar fără s'o poată stabili decât doar să-și arate părerile! Este adevărat că legenda e veche, dar asta nu înseamnă că ea este fapt adevărat. Și apoi este adevărat și aceea că cei ce au dat curs, și dau curs și astăzi legendei, au avut intenția bună să arate lumii păgâne și necredincioase că încă dela venirea lui Hristos în lume, au alergat la El între alții mulți simpli și trei „crai dela Răsărit”. Dar oricât de bună e intenția, nu înseamnă că ea poate prefăce un lucru după voia ei.

Dar vorbim, cum se spune la Evanghelie, despre magii dela Răsărit. Ei au văzut pe cer o stea deosebită de toate stelele. Și vedea aceasta a stârnit în ei toate gândurile bune. Astfel și-au adus aminte că Iudeii așteaptă pe Mesia, să li se nască un nou rege — căci magii nu erau Evrei, ei au fost Haldei sau Persi. Și văzând că steaua continuă să li se arate, s'au pregătit cu tot ce aveau mai bun și au plecat cu mâinile pline ca să întâmpine pe noul născut rege așa cum era obiceiul să se ducă la un nou născut prinț, și au plecat la drum spre Palestina, țara Evreilor unde se credea că se va fi născut noul rege al Iudeilor. Drumul a fost lung și obositor. În zilele acelea oamenii nu aveau tren sau mo-

toare de a călători. Cea mai bună călătorie pe care o puteau face, era cu ajutorul cămilelor. Așa au călătorit magii din părțile Răsăritului, până în Palestina.

Magii se cugetau în mod firesc că noul născut rege trebuie să se afle în Ierusalim, unde era centrul religios al poporului israelit. Deci au ținut drumul spre „cetatea sfântă”. Nu se spune și nu se poate deduce din textul Bibliei că steaua i-ar fi condus pe magi la Ierusalim. Se poate deduce că ei nu vedeau steaua în drumul lor spre Ierusalim, căci ei întrebau de oameni că unde este noul născut rege al Iudeilor. Locuitorii Ierusalimului așteptau pe Mesia, dar cei mulți așteptau să vină așa cum li se spunea de Cărturari și Farisei. Acum când au auzit că au venit niște oameni din țări străine și întreabă că unde ar fi noul născut rege, norodul s'a mișcat, s'a tulburat. Omul însă, care s'a tulburat mai tare era regele Irod. Acesta a chemat la el pe cei mai de seamă conducători ai poporului și i-a întrebat că cum știu ei, ce zic profetiile despre Mesia. Apoi auzind deslegările învățătorilor dintre Iudei, a chemat la sine pe magi în ascuns și informându-se dela aceștia despre timpul când s'a arătat

de daruri se aduceau numai unui nou născut prinț. Cu privire la Isus, poate ele vor avea și un înțeles simbolic. Dar să nu dogmatizăm. Isus curat ca aurul; Isus Tămăduitorul; Isus Arhierul. În sensul acesta se mai pot înțelege lucrurile. Dar să faci un har de aducere la mântuire din nevinovata tămăie și un mijloc de venituri fabuloase pentru unii neguțători, pe motiv că magii au adus tămăie la Isus ca dar, e un lucru afară din cale și un păcat. Dacă cineva o folosește, e liber s'o facă și s'o credă cum voește. Desigur tămăia, ca și smirna, poate fi folosită și astăzi, acolo unde nu sunt medicamente mai bune, ca și lecui la diferite boli!

Și magii după ce s'au bucurat în jurul Pruncului Isus, se gândeau la plecarea lor acasă. Dar iată că li se face cunoscut ca să nu se întoarcă pe la Irod. Și astfel au plecat pe altă cale spre țările lor. Irod a rămas în păcatele lui și a căutat să facă ceea ce este în stare să facă numai un om păcătos.

UN ORFAN

A. ST. RODEON.

Nici el nu știe bine când —
Dar ține minte — ca prin vis —
Cavea cândva părinți;
I-a mai rămas icoana 'n gând
De vorba lor, de-al lor surâs,
De sărutări fierbinți.
Și acum în mintea lui răsăr
Confuze, clipe din trecut,
Ca sfinte nălciri;
Din al copilăriei har
Un snop de raze-i desfăcut:
A mamei dulci priviri.

Lumină sfântă ce durezi
Scântecetoarele cărări
Prin neguri de tristeți,
Tu, mamă, ce încununezi
Cu un senin de sărutări
Sicriul tristei vieți,

Tu îi lipsești... Și-adeseori
Te vede'n umbra unui gând.
Te cheamă c'un suspin.
Când stă, — o rază prinsă 'nori —
Străin, umil și vegetând —
Cum printre flori-un spin.

Și-acum când alții 'n jurul lui
Petrec în seara de Crăciun,
Voioși că piere-un an,—
El simte mai amar că nu-i
Și pentru el vr'un zâmbet bun
Și plânge... biet orfan.

steaua, le-a spus să meargă să-L caute la Betleem și dacă îl vor fi găsit, se vină înapoi pe la dânsul să-i spună ca apoi și el să se ducă spre a se închina noului născut Rege. Bineînțeles magii erau oameni de bună credință. Au plecat dela Irod spre Betleem. Și iată că pe când au ieșit afară din Ierusalim, steaua înmergea înaintea lor și astfel se bucurau foarte mult. Se pare că ar fi fost noapte. Steaua i-a condus până la locul unde era Pruncul Isus, s'a oprit asupra casei, și magii au intrat în casă; s'au închinat noului născut Rege; au deschis tezaurul lor adus și i-au dat darurile: aur, smirna și tămăie. Astfel

El va fi mare

de T. Emilian

„El va fi mare și va fi chemat Fiul celui Prea Înalt”.

Luca 1:32.

În toate timpurile, chiar dela început, s'au născut oameni cu renume, și au devenit mari, datorită împrejurărilor. Istoria omenirii ne arată o mulțime de asemenea oameni, dar trecutul i-a îngropat, a rămas numai amintirea lor eroică, din când în când.

Prezentul ne arată asemenea oameni, care, și ei la rândul lor vor merge pe urmele celor dintâi; viitorul va pomeni faptele lor. Măine se vor avea asemenea oameni, dar vor avea aceeași soartă. Niciunul dintre cei născuți, n'au ajuns, nici din cei ce se vor naște nu vor ajunge la așa mărire, ca Acel care s'a născut în ieslea Betleemului.

Pentru cei dintâi n'a dat nimeni dovadă înainte de naștere, ce vor fi, sau cum vor fi. Pentru ei, vremurile au dovedit și vor dovedi. Însă pentru Isus a dovedit îngerul Gavril înainte de naștere.

„Va fi mare”, a spus îngerul, Mariei

Va fi mare, pentru că a fost mare dela început. Pavel spune că El s'a desbrăcat de asemenea oamenii. Filip 2:7. Isus când s'a rugat a spus: Tată, mărește-Mă la Tine, cu mărirea care o aveam la Tine înainte de întemeierea lumii. Ioan 17:5. Dumnezeu a răspuns la rugăciunea Lui: L-am mărit și Îl voi mai mări. Ioan 12:28. Iată dar dovezi că Isus a fost mare și va fi mare.

Va fi mare cu toate că El s'a născut în iesle. Ieslea a fost primul leagăn din care Isus s'a ridicat la mărire.

Va fi mare, cu toate că El a crescut într-o casă sărăcăcioasă din Nazaret, unde, în ascultare și supunere către părinți și lui Dumnezeu, creștea în statură și înțelepciune.

Și în adevăr a fost mare din mai multe puncte de vedere, sufletești:

a) A fost mare în caracter, în morală;

b) a fost mare în umilință;

c) a fost mare în smerenie;

d) a fost mare în blândete și

e) a fost mare în dragoste față de o lume pierdută. Această dragoste a arătat-o El când a părăsit mărirea din ceruri și a venit pe pământ, la noi oameni, care suntem zidirea lui Dumnezeu, să ne împăce cu El, prin sângele Lui, începând dela iesle și sfârșind la cruce. Acestea toate sunt dovezi că Isus în adevăr a fost mare și va rămâne mare, după cum a spus îngerul.

„El va fi chemat Fiul celui Prea Înalt”

a spus îngerul. Nimeni nu a știut, că copilul Mariei și al lui Iosif din Nazaret, va fi chemat Fiul celui Prea Înalt, afară de Maria mama Lui, care a fost înștiințată de înger, și care păstra în secret cuvintele îngerului, până în ziua când Isus a fost botezat, când s'au deschis cerurile și un glas s'a auzit, zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în care Îmi găsește toată plăcerea; de El să ascultați!”

Acceași mărturie despre El s'a auzit pe muntele Tabor, când Isus s'a schimbat la față. „Tu ești Fiul lui Dumnezeu”, a spus Petru în fața lui Isus, și în fața celorlalți apostoli, în ținutul Cezareii lui Filip. El a descoperit lui Petru acest lucru. El a descoperit și celorlalți apostoli că El este Fiul lui Dumnezeu cel Prea Înalt; El a descoperit milioanei de bărbați și femei, din toate timpurile, ca-

re mărturisesc cu multă credință că da, Isus este Fiul celui Prea Înalt, care a venit în lume să ridice păcatele tuturor care mărturisesc acest adevăr.

Ce spui tu, care citești, despre Isus?, cine este El pentru tine? Este Mântuitorul tău personal? Ducă da, bucură-te! Dacă nu, întristează-te, căci moartea te pânzește la fiecare pas. Vino dar la El fără frică și spune: Da, Isuse, Tu ești Fiul lui Dumnezeu cel Prea Înalt, care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

„Împărăția Lui nu va avea sfârșit”, spune îngerul

Da, împărățiile, domniile acestei lumi vor avea sfârșit, așa celim în Biblie: dar domnia și împărăția lui Isus va rămâne veșnică: ea nu se va ciăli nicicând. În acea împărăție se vor bucura toți cei care au mărturisit acest adevăr, acolo te vei bucura și tu, acolo mă voi bucura și eu.

DARUL CUI DUMNEZEU

de F. POPOVICIU.

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare”.

2 Corinteni 9:15.

În sfânta Scriptură găsim mai multe texte care ne amintesc de daruri. Eliezer, în căutarea soției pentru Isaac, stăpânul său, a dus cu el mai multe daruri. Când Ana, mama lui Samuel, se duce la Templu cu fiul său, duce cu ea bogate daruri pentru Domnul. Când copiii lui Israel au fost chemați să ajute la zidirea Templului din Ierusalim, au adus pentru aceasta cauză daruri scumpe. Când Naaman, leprosul, se face sănătos, el își trimete darul său binevoitorului Elisei. Înțeleptii Răsăritului aduc daruri alese și le depun cu bucurie la picioarele marelui Împărat de curând născut. Astfel și-au arătat ei considerațiile și credința lor în Regele ales de Dumnezeu. Frații și surorile din prima biserică creștină aduc banii, averilor vândute pentru cauza celor lipsiți. Frații din Macedonia întrec pe cei din timpul lor cu darurile lor pentru săraci. Maria din Betania aduce vasul cu mir de mare preț și-L cinstește pe Domnul ei.

Toate aceste daruri au fost aduse de oameni ale căror inimi erau pline de iubire și s'au simțit fericite a împărtăși cu cei săraci ceea ce aveau. Noi putem admira pe acești bărbați și femei ai trecutului, care au înregistrat asemenea fapte în victiile lor.

Darul lui Dumnezeu mai presus de toate. Deasupra tuturor darurilor ome-

nești stă „Darul lui Dumnezeu”. El a dat ce-a avut mai scump. El e adevăratul exemplu în dărnicie. Pe mulți dăruitori de azi nu-i costă nimic darurile lor. Pe Dumnezeu L-a costat foarte mult: „viețea Fiului Său”. Se spune chiar și în zilele noastre vorba „cât te-a costat darul, atât ți-e iubirea”. În darul lui Dumnezeu găsim iubirea iubirilor pentru cei pierduți în păcatele lor. Oamenii însă nu prețuiesc acest dar. Prin necredința lor, lovesc în darul scump al lui Dumnezeu. Ei lovesc chiar în Dumnezeu care ține în mâinile Sale darul nespus de mare, „Isus Hristos”. Totuși darul lui Dumnezeu rămâne cel mai scump dar, pe care cei credincioși l-au admirat în toate timpurile. Pentru orbii, șchiopii surzii, mușii, îndrăciții, păcătoșii și morții Palestinei, Isus a fost darul lui Dumnezeu cel scump. Da, Isus e darul lui Dumnezeu pe care credincioșii îl văd tot mai strălucitor din zi în zi. El e unicul dar ce nu se învechește niciodată. El e darul lui Dumnezeu la căpătâiul bolnavului. El e darul lui Dumnezeu când suntem întristați, greșiți și păcătoși. El e darul lui Dumnezeu atunci când înfrustarea morții ne apăsă, atunci când înfrustarea medicilor ne mai poate ajuta și niciun dar multumii. El e darul lui Dumnezeu care ne înveselește sufletul.

Influența acestui dar. Prin darul Său, Tatăl a învățat omenirea să iubească cu adevărat. Acele suflete care își dau seama de marele preț al darului lui Dumne-

(Continuare în pag. 9-a)

Copilul minunat

de Ioan Rusu, Lupeni.

*Căci un Copil ni s'a născut
un Fiul ni s'a dat și domnia va
fi pe umărul Lui, Il vor numi:
Minunat, Sfetnic, Dumnezeu
tare, Părintele veșnicilor, și
Domn al păcii".*

Isaia 9-6.

Minuni însemnate a văzut pământul de-a-lungul miilor de ani. Soarta lui e martoră a mii de întâmplări neobișnuite. O minune este pământul și lumea însăși. O minune este omul în construcția lui fizică și morală. O minune este perpetuarea rasei umane care crește cu atâta repeziciune că umple globul pământului. O minune a fost prăbușirea sufletească și chiar trupească a omului prin căderea în păcat.

Minunea cea mai mare însă, este „Copilul din iesle”. E cea mai atrăgătoare minune pe care pământul a văzut-o până azi. E minunea pe care înțeleptii veacurilor n'au putut-o înțelege și nici pătrunde în adâncimile ei. E minunea care dă naștere altor minuni. Așa cum din soare s'au desprins sateliții, la fel din acest minunat copil s'au desprins și se desprind minuni la vederea căreia mintea omenească stă în loc.

El este minunat prin nașterea Lui. Nicio ființă omenească n'a venit în lume asemenea lui Isus. Despre Adam se zice că Dumnezeu l-a făcut, l-a creat. Despre copilul Isus zice: „Tu ești Fiul Meu, astăzi te-am născut”. El a fost născut din Dumnezeu. Corpul Său mititel și preacurat a fost țesut în pântecul unei fecioare curate și plină de evlavie. El e minunat pentru că venirea Lui în lume n'a fost ajutată de niciun om afară de Duhul sfânt. El a fost „piatra” desprinsă din stâncă fără de ajutorul vreunei mâini. Daniel 2:34.

Aceasta arată limpede originea Lui dumnezească. El e copilul care cunoaște un singur tată: „pe Dumnezeu”. De aceea nici nu găsește plăcere decât în casa Lui. El spune: au nu știți că în casa Tatălui Meu trebuie să fiu?

Fiecare om născut din nou, se potrivește caracterului copilului lui Dumnezeu.

Prin umilinta Lui. Venirea lui Mesia era mult așteptată în lume. Pe Copilul minunat îl așteptau toate popoarele lumii. Inșă, nici-

decum nu se gândeau la faptul că El va veni pe o cale atât de umilă. Dar umilinta Lui a întrecut așteptările lumii. Lumea aștepta ca El să se nască dintr-o familie bogată, și El se naște dintr'una săracă. Era așteptat dintr'un palat și El vine într'un grajd. Era așteptat să se nască într'un leagăn luxos dar El se naște într-o iesle pe fân. Umilinta Lui a fost mare și nu are pereche. E minunea cea mare, ca Fiul lui Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile, să se nască într-o iesle. Aici se vede aceea ce spune apostolul Pavel: El s'a făcut sărac pentru ca să îmbogățească pe mulți. El cheamă pe toți când sunt mari să vină la El și să învețe umilinta și blândetea. Prin nașterea lui umilă. El dovedește că va fi prietenul tuturor celor umiliți. El va aduna în jurul Său pe copiii săraci și-i va îmbogăți.

Este minunat prin influența Sa. Cât despre influența copilului Isus, nu se poate spune decât foarte mult. El a influențat lumea păstorilor; În noaptea nașterii lui Isus, coastele Betleemului răsuna de ecoul cântecului înțonat de multimea îngerilor. Păstorii sunt deșteptați de prezența unui înger care le vestește nașterea Copilului minunat, „Care este Mântuitorul lumii”. Influențat de această veste îmbucurătoare, păstorii aleargă la ieslea din Betleem și se închină copilului minunat.

Aceasta înseamnă că viitorul rege al lui Israel va fi amicul păstorilor și al celor umili. Înseamnă că toți cei din pătura de jos vor găsi în El pe Domnul și Păstorul lor.

Apoi influența Copilului minunat se arată din primele zile și în lumea împăraților și a înțelepților. Departe, departe de unde soarele răsare un grup de înțelepți ai Răsăritului sunt mișcați de apariția unei stele pe bolta cerului. E o stea unică în felul ei. E steaua care le descoperă pe Copilul minunat. Pe Regele visat de mult. Pe Omul pe care și Răsăritul îl aștepta. Influențat de această descoperire, ei urmează steaua până în Betleem. Aici se opresc. Înțelepții intră în lăuntru și se închină Copilului minunat. Ei văd în El pe înțeleptul veacurilor. Pe acela pe care Isaia îl nu-

mește între altele „Sfetnic și Părintele veșnicilor”. Apoi, acești bărbați ai Răsăritului, prin dururile lor recunosc în El aceea ce națiunea Lui, nu a văzut. Ei văd în El: Regele profetul și preotul lor. De aceea i-au dăruit aur, ca unui rege, smirnă ca unui profet și tămâie ca unui preot.

Da, Copilul minunat a ajuns să fie regele universului și în același timp preotul care a făcut ispășirea păcatelor la toți cei din Răsărit, din Apus și din toată lumea. Magii au luat-o de aici, din fața Copilului minunat, pe un drum nou. Aceasta înseamnă că toți cei mici și mari, învățați și neînvățați care vor pleca genunchii în fața Copilului minunat, vor primi o nouă direcție în viață; o nouă putere sufletească. Aceasta arată că, Copilul minunat va fi de acum înainte steaua care va conduce pe toți oamenii care vin la El, prin întunec, prin lumea plină de păcat, la Ceruri, unde-i numai sfințenie și dreptate.

Copilul Isus e minunat prin înțelepciunea Lui. Evanghelistul spune: „Și copilul creștea și se înțărea, era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El”. Luca 2:40. Când Isus era copil între copii, înțelepciunea Lui influența pe toți. El atrăgea în jurul Său pe toți copiii și în înțelepciunea Lui câștiga tot mai mult prietenia și dragostea lor.

La 12 ani, când Copilul minunat merge la Templu, se întreabă cu Cărturarii Templului și le pune întrebări la care ei au sunt în stare să răspundă. Ce minunat tablou, să-l vezi pe copilul Isus, cu cămașa lungă și albă, părul buclat pe umeri în jos, cu fața frumoasă și senină! De pe fața Lui parcă se varsă raze de lumină. Cu ochii vioi privește în fața bătrânilor care-L înconjurau de toate părțile. În mâinile Lui avea cărțile proorocilor din care citea și întreba pe bătrâni.

Înțelepciunea Lui, i-a emoționat. Niciodată nu văzuseră și nici nu auziseră un asemenea copil. El întreba și la multe întrebări tot El răspundea. De mic strălucește în El chipul lui Dumnezeu. El era Biblia întrupată. În El era Duhul înțelepciunii care a scris proorociile. De aceea putea

(Continuare în pag. 9-a)

PACE PE PĂMÂNT

de D. BABAN

Luca 2,14.

Ce solie frumoasă! Numai îngerii au fost în stare să pronunțe acest măreț manifest-program mesianic al Impărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Setea cea mai arzătoare a înțelegii omenirii, dealungul veacurilor, a fost și este „pacea”, căci în timp de pace națiunile pot progresa și se pot dezvolta tot mai mult: pacea nu este de obârșie omenească, ci, este divină. Ome-

nirea întreagă nu este în stare să redea lumii adevărata pace. Paceă anunțată de îngeri, este o pace dinamică, constructivă.

Această pace este anunțată de acum una mie nouă sute patruzeci de ani, dar vai... cine și câți au înțeles această solie?

Dar astăzi, în actuala stare de lucruri în care lumea este încordată din ce în ce, atâțările merg crescând, ziarele sunt pline de a-

ceste vesti. Unde sunteți voi îngeri care odinioară ați adus mesajul păcii? Mai spuneți încăodată „pace pe pământ...” și noi, se-toși, vom sorbi cuvintele voastre. Astăzi, mai mult ca ori când, întreaga omenire are lipsă de pace pe pământ.

De multe ori citești pe câte un afiș de ziar ceva despre pace și drumeții stau postate și citesc și recitesc întrebându-se, de unde va veni pacea? Cine va fi purtătorul de cuvânt al păcii...?

Dar pacea vine din două părți:

1. Pace între oameni: Scump cuvânt: pace între oameni. Multe minți astăzi se străduiesc prin conferințe, prin apeluri de tot felul, fac propuneri, sugerează idei, pentru și în favoarea păcii, se fac rugă către Dumnezeu și se invoacă tot ce e posibil ca să redea lumii pacea, singura în măsură a reda lumii mersul ei normal. Și iată-ne aiunși la praznicul păcii. Aceste zile ne duc înapoi, peste secole, la Betleemul Iudeii, deasupra unei peșteri îngeri cântă solia cerească „PACE pe pământ”. Auziti națiuni, înțelegeți popoare, că Cerul vrea să ne dea pace ca să trăim unii cu alții în pace iertându-ne unii altora tot ceea ce avem și începând cu noi, cu familiile noastre, cu vecinii și consătenii noștri și cu lumea întreagă. Doamne, dă-ne nouă astăzi această pace!

2. Pace cu Dumnezeu: Omenirea prin păcat și felul ei de viață a rupt relațiile cu Dumnezeu, pentru că ori ce păcat este un atentat la sfîntenia lui Dumnezeu. Și, cu alte cuvinte, omenirea este în războiu cu Creatorul ei, dar prin bunătatea fără margini a lui Dumnezeu, El a trimis pe Domnul Isus Hristos pe pământ, luând trup ca și noi, sau în alți termeni, slava lui Dumnezeu îmbracă corp omenesc și îngerii anunțară pace pe pământ.

Amice, cel ce citești aceste rânduri, dă-mi voie ca să-ți vorbesc sufletului tău câteva minute. Ești împăcat cu Dumnezeu? Ai pace în inima ta? Ești mântuit prin sângele lui Isus Hristos? Îngerii au adus și pentru tine pace. O, primește-L pe Isus Hristos în inima ta și vei avea pace cu Dumnezeu!

Crăciun fericit!

Crăciunul pentru creștin este nașterea lui Isus Hristos. Așa ar trebui să fie! Cu acest înțeles au introdus creștinii din secolul al 4-lea sărbătoarea aceasta. Unii, neputându-se desface de toate obiceiurile lor avute în religiile păgâne, au crezut că le pot creștiniza și deci să le țină și mai departe. Așa sunt două categorii de creștini. Unii făcând totul ce vine, ce iese numai din Creștinism; alții — și aceștia mai mulți — să îmbrace totul cu haina Creștinismului. Sărbătoarea Crăciunului deci are două înțelesuri: 1) Hristos s'a născut din Maria Fecioara, în ieslele unui grajd la Betleem; Cel din ceruri îmbrăcând trup omenesc ca să se apropie de noi păcătoșii; să ne mântuiască pe toți cei ce venim la El și-L primim; deci să ne smerim și să ne înclinăm Lui, căci El

este Domnul și Mântuitorul nostru. 2) Hristos s'a născut... să mântuiască lumea; deci să ne bucurăm și să ne veselim, căci asta este ziua pe care am petrecut-o odinioară la sărbătoarea din 25 Decembrie pe care azi am reușit s'o creștinizăm și s'o facem Crăciun fericit!

„Crăciun fericit”, numai cu un pore gras tăiat, cu găscă sau rață friptă, cu masa încărcată cu prăjituri multe și scumpe, cu damigeană plină de vin roșu — cu haine noi de lux — cu tot, în ce o lume păgână nu s'ar putea întrece. Crăciun fericit! De nașterea lui Hristos se poate vorbi, o cântă colindătorii și o mai povestesc și alții, o cred sincer și hotărât cei cărora li se închid de către cei mândri casele de rugăciune, dar pentru lumea bună și mândră „Crăciun fericit” când are ce mânca până-i iese pe nas și are ce bea până cade sub masă! Și așa se împlineste faptul, că ceea ce era la 25 Decembrie odinioară, la străbunii noștri păgâni, se petrece astăzi la 25 Decembrie între urmașii lor creștini.

Cum putem să ne săturăm până la gât cu mâncări grase și să bem până la ameteală, ca creștini, când știm că în jurul nostru sunt copii flămânzi, în casă săracă, cu cuptorul rece, cu masa goală, din vina noastră sau din vina altora ca noi, și la ei nu ne gândim decât atunci când să-i facem slujă; ce fel de Crăciun sărbătorim noi?!

Nașterea lui Hristos? Da! Să ne facem una cu El în smerenie. Să facem ce ar face El față de alții. Atunci vom putea fi fericiți și la Crăciun, chiar fără un „Crăciun fericit”.

I. R. Socaci

Drumul păstorilor pe Calea Domnului

Păstorii au plecat din câmpie pe drumul care duce la Betleem și acolo au găsit pe Regele sfânt, pe Mântuitorul tuturor popoarelor. Acolo au preamărit pe Dumnezeu pentru cele ce au văzut. Drumul păstorilor a fost calea Dumnezeu. Acesta este drumul pe care trebuie să mergem și noi. Este cel mai frumos drum. Drumul la Isus la gloria Lui, la îndeplinirea voiei Sale. Părinții noștri creștini au mers pe el. Acesta e drumul misionarilor. Nu e drumul celor ce iubesc păcatul și interesele lor proprii. Ci e drumul pe care întâlnește pe Domnul cei care nu șovăiesc pe el.

Vrei și tu să mergi pe drumul spre Betleem?

DARUL LUI DUMNEZEU

(Urmare din pag. 6-a)

zeu, primește o inspirație sfântă și sunt gata a da pentru cauza lui Dumnezeu tocmai ceea ce au mai scump. Avuții vândute pentru cauze sfinte ca: spitale, orfelinate, aziluri, misiuni înlăuntru și în afară, sunt lucrări realizate prin inspirația primită dela „darul lui Dumnezeu”.

Da, în adevăr când noi ne hotărîm să facem un dar pentru cauza lui Hristos, la mijloc stă influența spiritului de jertfă al lui Dumnezeu. Cu cât înțelegem mai mult valoarea darului lui Dumnezeu, cu atât primim mai mult îndemnul de a pune la picioarele Lui ce avem mai scump. Aceasta e puterea darului lui Dumnezeu. El face pe cel păcătos să aibă dragostea lui Dumnezeu.

Apoi, trebuie să fim încredințați că Domnul se descoperă adeseori păcătoșilor prin predicile noastre, poczii și rugăciuni. Dar mai cu seamă acolo unde se dă un dar din dragoste pentru cauza sfântă.

Suntem ispițiți să dăruim pentru că alții dau, însă e mult mai bine să dăruim pentru că Dumnezeu ne-a dăruit. Ar fi bine să zicem totdeauna „dau, pentru că Dumnezeu mi-a dat întâi”.

Daruri primite. Un cerșitor, stînd la un pod, strigă după milă întinzînd mîna înaintea unui boier. Acesta îi aruncă enervat o monedă de 100 lei. Cerșitorul cu inima plină de durere strigă: Să trăiți domnule boier, țineți, vă rog, banul. Eu trăiesc din mila și iubirea trecătorilor și banul Dvs. nu poartă niciunul din aceste două semne pe el. Deci nu-l pot primi. Bogatul își luă banul, în timp ce o femeie săracă, ce venea dela spălat, îi întinse din dragoste 5 lei.

Darul lui Dumnezeu exprimă milă și iubire. Dacă darurile noastre pentru cauza sfântă nu poartă pe ele aceste semne, atunci la cercetare Dumnezeu le va găsi false și nu vor fi luate în seamă.

În măsura în care noi vom recunoaște spiritul dărniceii lui Dumnezeu, în acea măsură vom fi bucuroși a da tot mai mult din cele ce noi avem, uitînd a doua zi că ieri am făcut un dar pentru el. Gîndul care ne va frămînta mereu va fi că nu am făcut nimic. Ce nu pot să fac?

Suntem foarte greșiți când credem că atunci când avem multe bogății, facem puțin și pentru Domnul și când avem puține, nu facem nimic. Tatăl putea să trimită un înger să moară în locul nostru. Dar aceasta era prea puțin. El a dat ce a avut mai scump: „Viața Fiului Său”.

Darurile primite de Dumnezeu iubirii sunt acele care au fost sîrate cu iubirea jertfitoare.

Iubite frate și soră, care faci dărnicii

pentru împărăția lui Dumnezeu, te-ai gîndit că ți se cere să faci pentru cauza Lui daruri prețioase? Nu uita, că dărnicia ta este termometrul iubirii tale. Spiritul în care contribui, dovedește măsura iubirii tale pentru Dumnezeu.

Cine dă mult, iubește mult, cine dă puțin, iubește puțin. Credința primește, speranța moștenește, dar iubirea este singura care dă.

Copilul minunat

(Urmare din pag. 7-a)

Întreba și în același timp și răspunde într'un mod neașteptat de bătrîni. Această însușire a creșcut tot mai mult pînă acolo, că astăzi sute de milioane de oameni sunt sub influența înțelepciunii Copilului minunat. Nu există vreun scriitor de seamă care să nu amintească în scrierile lui și aceea ce a zis Isus despre un lucru sau altul. Influența Lui se simte azi în toată lumea. El e sfetnicul tuturor fie direct, fie indirect. El și astăzi, prin Duhul Lui intră în camera gînditorilor, în cabinetul regilor și al medicilor. El sugerează idei din lumea înțelepciunii Lui, în mințile celor care conduc destinele popoarelor.

Oh, Copil minunat! În fața Ta ne închinăm noi și Te rugăm ajută-ne să fim asemenea Tie.

Femei ateiste

Episcopul de Thoburu călătorea odată pe Oceanul Indian. Pe același vapor erau două femei care își mărturiseau sus și tare necredința lor în Dumnezeu și discutau vederile lor antireligioase în fața episcopului. La sfîrșitul călătoriei lor, una dintre ele spuse episcopului: „Nu vreau să fim necuviincioase, dar ne mirăm cum alii putut să asculte cu atîta liniște și respect părerile noastre, timp de 2 săptămîni, fără să vă convingeți că avem dreptate”. — „Doamnă, eu mă bucur că am putut să vă ascult; dar ca să mă puteți convinge că nu există Dumnezeu, ar trebui să mă conving întâi că nu exist eu. Pentru că eu cunosc pe Dumnezeu de patru ani”.

Capcana

În unele părți ale Africii, maimuțele sunt prinse printr'un mijloc foarte simplu. Un bosian golit, cu o deschizătură atît de mare numai cît să încapă mîna goală a maimuței, e umplut cu orez și fixat de tulpina unui copac. Maimuța își vîră mîna, o umple cu orez, dar neputînd-o scoate așa plină prin mica des-

chizătură, rămîne acolo în capcană pînă când e prinsă.

Așa prinde lumea în capcana ei pe mulți prin mijloacele cele mai simple ale păcatelor mici, și așa rămînu mulți „prinși” pînă la judecată.

Încercările

Acid se numește o substanță acră. Platina și argintul seamănă atît de mult încît adesea se confundă și argintul se amestecă cu cel mai de valoare metal. Dar o foarte mică picătură de acid nitric redă metalului valoarea ei adevărată. Platinei nu-i face niciun rău; dar argintul e făcut brun și apoi negru. Iar dacă argintul e spălat în acest acid, se topește în el în întregime.

Cel mai bun om de multeori e confundat, amestecat cu un creștin. Dar reidul încercărilor arată totdeauna deosebirea mare dintre ei.

Focul încercărilor te va lămurii sau te va arde?

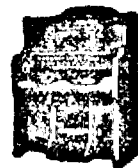
Stîncă puternică

Rîul Colorado, la începutul anilor săi era un rîu nestabil, care-și muta și-și schimba cursul printre stîncile primitive. Dar secole după secole, cursul său se adîncea tot mai mult în stîncile solide și azi el curge la temelia dealurilor uriașe. A fost un timp, când o revărsare putea să-l facă liber să curgă încotro voia. Dar din vremi necunoscute, cursul lui s'a fixat bine între pereții care o închid așa de puternic ca legea și așa de neîndurat ca moartea.

Stîncă încrederii în Dumnezeu. Cu cît trece timpul, harul te ajută să-ți adîncești apele nestabile ale vieții între pereții ei puternici. Furtuna trece pe deasupra și nici nu mișcă suprafața apelor. Cu cît te adîncești mai mult în stîncă dragostei divine, cu atît trăiești mai liniștit, mai la adăpost de vijeliile lumii.

Domnul este stîncă și adăpostul meu.

Harmonluri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Keeskes
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.

A V I Z

E mai bine dacă într'o comună frații își abonează foile pe o singură adresă, la un abonat. Pentru noi se face economie de timbre. Totuși frații care doresc să li se trimită foile separat pe adresele lor, vor fi serviți cu conștiinciozitate, așa cum dorește.

Din lumea largă

— **Rusia continuă** războiul cu Finlanda. Cu toate intervențiile statelor mari și mici din vecinătate, cu tot apelul Statelor Unite, Rusia continuă tactica ei. Totuși un mare om de stat finlandez a declarat că Finlanda, — așa mică cum e, — va putea rezista până la vară. Bine înțeles aceasta se va întâmpla din cauza poziției geografice a țării. De acum începe iarna aspră, când toate râurile și sutele de lacuri care acoperă Finlanda, îngheață și se acopără de zăpadă mare. Și tot de acum începe noaptea polară care va dura cam 6 luni. Rușii nu sunt așa de bine pregătiți și obișnuiți cu clima și cu împrejurările din Finlanda. Apoi, spune mai departe acel conducător al poporului, în primăvară lacurile și râurile se vor desgheta, izvoarele vor porni furtunos și apa mare va sta în calea dușmanului. Dar celelalte țări care fac parte din Societatea Națiunilor, s'au adunat la Geneva și au discutat această chestiune, cerând Rusiei să înceteze lupta. Dar Rusia nici n'a vrut să audă. Atunci Consiliul Societății Națiunilor a hotărât excluderea Rusiei din sânul Ligii Națiunilor.

În Dobrogea trăiește o femeie bătrână care a împlinit 110 ani. E turcoaică și trăiește liniștită în casa ei. Vederea nu îi e slăbită și au început din nou să-i iasă dinți noi. Nu de mult i-a murit un fiu de 80 de ani.

În săptămâna trecută, vulcanul Vezuviu a făcut o erupție. Două râuri de lavă topită, late de câte 50 m., coboară pe coasta vulcanului.

Un mare vas sovietic a naufragiat. Apa înghețată a început să pătrundă în vas și din morții găsiți până acum, sunt 420.

Cât se vor bucura

copiii tăi, frate, dacă le vei comanda **Istorie** pentru copii, cu 18 lei bucata!

Vieța lui Spurgeon, cu 20 lei bucata. Dela 5 buc. cu 12 lei.

Vieța lui Livingstone, cu 15 lei bucata. Dela 5 bucăți 10 lei.

Geografia biblică cu 50 lei.

Puterea misiunii cu 30 lei.

Biblia și Testamente de diferite mărimi și prețuri, la

DEPOZITUL de LITERATURĂ
ARAD, str. Lae Barna 4.

O mare luptă pe apă. În Oceanul Atlantic de sud, lângă Argentina, s'a dat o luptă aprigă, pe vicăță și pe moarte între 4 vapoare de războiu. Un mare crucișetor german numit Graf von Spee, a fost fugărit de 3 crucișetore englezești, care l-au torpilat. Ca să scape Graf von Spee s'a refugiat în gura fluviului La Plata, până la orașul capitală a republicii Uruguay. Aici a cerut să fie lăsat până își face reparațiile necesare. Dar în afară de apele Uruguayului era așteptat de mai multe vase de războiu englezești. După ce vasul fu reparat, a fost încărcat cu hrană și a ieșit din port. La câțiva km. de țărmul republicii, căpitanul ordonă marinarilor, în număr de vreo 900 să se coboare în bărcile de salvare și torpilând vasul, îl lăsa să se scufunde mai bine, decât să ajungă în mâna dușmanilor.

În Marea Nordului s'a încins mai în zilele trecute o mare luptă între avioanele de bombardament, submarine și vase de războiu. Au fost doborâte mai multe avioane germane și engleze. Germanii spun că au doborât 10 avioane englezești. Afară de acestea, aproape zilnic se comunică scufundarea unor vase, fie de războiu, fie comerciale. Anglia comunică știrea că, dela începutul războiului au murit în lupte 2000 de englezi.

Limba gorilană. Sunt în lumea largă și oameni ciudați. Unul din acești oameni este d. Juan Berrie, care a locuit trei ani de zile între maimuțele gorila din Africa. El pretinde că a învățat limba

gorilană și se poate înțelege cu neamul cel mai de seamă al maimuțelor. Oricând și oriunde în lumea gorilană, zice d. Berrie, pot convoca o întrunire a maimuțelor! D. Berrie a petrecut vara trecută în Londra, unde făcea pe îmblânzitorul de animale sălbatice. El vorbește despre un oarecare Eden, în care ar putea trăi la un loc capre și lupi, oi și urși, miei și tigri, boi și lei, toți într-o turmă, fără să se supere unul pe altul. Aceste animale, zice faimosul îmblânzitor, trăiesc în pace, dacă au toți ce mănca.

Crucea Roșie americană a votat suma de 250.000 dolari pentru ajutorarea Finlandei, cu avioane și măști de gaze.

FARUL, CĂLĂUZA și MANA sunt trei frați nedespărțiți și se bucură când pot merge laolaltă. Unde lipsește unul, ceilalți doi suferă. Toate s'au scumpit, totuși abonamentul a rămas tot așa de mic și de modest ca în anul trecut. Nu întârziati, trimiteți abonamentul Dv. încă în Decembrie. Cu cât mai devreme, cu atât mai bine.

Mulțumim pe această cale tuturor fraților care ne trimit frumoase îndemnuri și mulțumiri pentru lucrarea FARULUI, și rugăm pe Domnul să binecuvinteze lucrarea foilor noastre.

Femeia cananeancă a cerut numai o fărâmitură de milă, în schimb a primit toate binecuvântările. Unii cer toate și nu primesc nimic, pentru că nu cred. Dintre care faci tu parte?

A T E N T I U N E !

CALENDARUL pe anul 1940

Se poate comanda

contra ramburs și la

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
ARAD, Str. Lae Barna 4.

Cu 10 lei bucata și cu rabatul convenit tuturor care comandă dela 10 bucăți în sus

Comandați-l cât mai în grabă

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

A TRECUT LA CELE veșnice fr. I. Șerban din Rusca Montană, la 13 Noemvrie. A luat parte o mare mulțime de ascultători. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de către frații M. Mihut, și I. Păunescu. S'a cetit din Luca 16:19-31. Au vorbit fr. Bălgrădean, G. Debucan, G. Petru. Fr. Păunescu a vorbit despre învierea morților.

— BISERICA BAPTISTA din Sărmaș, jud. Mureș, a fost vizitată de fr. Al. Pop, în 6. Dec., când s'a împărțit Cîna Domnului pentru prima dată după redeschiderea casei de rugăciune. Frații s'au bucurat foarte mult.

IN BISERICA DIN CURTICI s'a sărbătorit căsătoria fr. Morar Maxim cu sora Fl. Henț la 23 Noemvrie. Actul religios a fost dus la îndeplinire de fr. T. Iov, iar programul compus din poezii și cântări ale corului și muzicii din loc.

FRĂȚII ȘI SURORILE din Căușd s'au bucurat mult lângă Cuvântul Domnului în ziua de 3 Dec., când s'a aranjat o serbare a Societății Femeilor condusă de sora seminaristă F. Horgoi. Textul cetit a fost dela Jud. 4:1-24. Sora a mai povestit de Ana din Ava, prima misionară în Burma, Asia. Au luat parte o mulțime de frați și surori din împrejurimi. Dorim ca Domnul să binecuvinteze lucrul Său printre femei, în țara noastră.

FR. EMILIAN, lucrătorul cereului Jupânești, ajutat de fr. Cornel și D. Diaconu, au ținut serviciul religios al căsătoriei fr. I. Vincze cu sora M. Vincze la 3 Dec.

FR. GL. CRISTEA a ținut un curs biblic în Hagi-Dumitru, jud. Caliacra, la 10 Nov., arătându-ne frumoasele calități creștinești ale lui Gaiu. În 12 Nov. a avut loc programul tineretului, împodobit cu cântările corului din loc și cu poezii. Din Cuvântul D-lui au vorbit fr. și sora Cristea. În 13 Nov. seara s'a ținut din nou un serviciu de evanghelizare după care a urmat Cîna Domnului și o oră de rugăciune pentru M. S. Regele, Marele nostru Străjer, și pentru Țara noastră scumpă. Programul s'a încheiat cu Imnul Regal.

A INCETAT DIN VIEȚĂ fr. Popa T., fiul fr. Popa Ioan din Talpoș, jud. Bihor. În mormântarea a avut loc în 12 Dec. Serviciul divin a fost condus de fr. Vidican Ludovic și ajutat de fr. Vicaș Teodor, Negrut T. și Salcău Mihai. A cântat muzica din loc, condusă de fr. Varga H.

LA BISERICA FR. LEPROȘI. Din biserică fr. leproși din Tichilești a trecut fratele D. Dinița la Domnul. Serviciul înmormântării a fost condus de fr. T. Ce-

nușă din Tulcea. Dânsul a vorbit din Cuvântul Domnului, spunându-ne că toate sunt trecătoare în această lume.

BISERICA VARMAGA, Hunedoara, a avut în Joia de 3 Dec o serbare a Societății Femeilor. Scopul acestei serbări a fost ajutorarea orfanilor din orfelinatul Simeria. Surorile au dăruit lucruri manuale.

Domnul să binecuvinteze munca făcută din dragoste pentru micii orfani. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. T. Mărza, P. Nagy și F. Popovici.

IN ZIUA DE 10 DEC. a avut loc înmormântarea fr. Ioan Murar în comuna Nălați, Hațeg. Fratele a avut 61 ani. În Domnul a viețuit 11 ani. A fost un bun

creștin, un bun prieten al misionarilor. A lăsat soției să dăruiască 5000 lei pentru casa de rugăciune. În dimineața zilei când a murit, a ținut ora de rugăciune, cetind Biblia și rugându-se cu familia. După rugăciune a exclamat: Domnul vine în curând. La serviciul înmormântării a vorbit fr. Rusu, Cornea și Lăzărescu Ioan. Un mare număr de popor a luat parte.

IN COMUNA SALAȘUL de sus, Hunedoara, în ziua de 13 Dec. a avut loc înmormântarea fr. Ștefan Iancu de 32 ani, fost gardian public în Petroșani. Fratele a lăsat în urmă 2 copii. În mormântarea a fost ținută de fr. Cornea și Rusu Ioan. S'a predicat din Evanghelia după Ioan 14:1-6. și II. Cor. 5:1-10.

DELA UNIUNE

Cerem scuze fraților că n'am putut expedia mai din vreme calendarele comandate dar, ținem să facem cunoscut fraților că aceasta s'a întâmplat nu din neglijența noastră, ci din pricina unor cauze neprevăzute de noi, care au intervenit în ultimul timp. În prezent, toate comenzile făcute s'au expedit.

Deasemenea, atragem atenția fraților că mai avem un număr foarte mic de calendare și cei ce doresc să nu rămână fără calendar pe anul 1940, să se grăbească să-l comande.

Rugăm comunitățile care n'au trimis tablourile statistice așa cum au fost cerute, să se grăbească să le trimită, căci avem mare nevoie de ele în vederea demersurilor ce voim să le facem în cauza libertății noastre de cult. Deasemenea, rugăm bisericile care nu fac parte din vreo comunitate sau cerc bisericesc, să se grăbească să trimită și ele tablourile statistice după modelul arătat.

Calendarul pe anul 1940,

a fost expedit la adresele tuturor celor care l-au comandat. După cum s'a anunțat în Farul Creștin, toți au beneficiat de **rabat**, după numărul de calendare pe care l-au cerut. Pentru lămurirea frățietății, comunicăm pe această cale, că valoarea **CONTRA RAMBURS** a fost formată după ce s'a calculat rabatul din care s'au scăzut cheltuielile de expediție. Tuturor însă li s'a calculat rabatul cuvenit.

Abonați Mana Zilnică
hrană spirituală în fiecare zi.
Abonamentul pe un an 20 lei, pe 1/2 an 12 lei

Extrase din scrisori

Mulțumesc Dumnezeului nostru pentru jertfa Fiului Său care a murit pentru noi și a lăsat rod în urma Lui, servit pe celălalt cu Duhul sfânt care lucrează la acest FARUL luminos. Eu mulțumesc pentru lumina Farului și cu ajutorul Domnului vreau, câte zile voi avea, să-l citească. Mă abonez acum și pe anul 1940.

P. Carapetrea

Satu-nou — Ismail

Fratele Crașovschi Gheorghe din comuna Tichilești, spitalul de leproși, ne scrie: „Dela începutul anului 1939 am strâns fiecare număr al Farului ca să pot avea la sfârșitul anului un frumos volum. Într-o zi, răsfoind numerele Farului, m'am gândit: Toate aceste numere sunt numai cu 100 lei. Dar când am cetit și recetit paginile Farului, în care stă scris atâta și atâta bogăție, atâta de bogate îndemnuri, atâtea sfaturi, am zis: O, atâta jertfă și jertfe se fac pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie cât de bine răspândit. Iubiți frați, având dragoste de mult hrănitorea revistă FARUL, biserică noastră tânără și mică — anem numai 19 membri — a abonat toți FARUL pentru toți acei care știu ceti. Pentru că o mare parte dintre noi, nu cunosc certe, sau sunt lipsiți de vedere. Domnul Isus să vă binecuvinteze ca și pe mai departe să puteți lucra pentru răspândirea Cuvântului și ca orice familie creștină să poată avea această scumpă revistă”

Fiecare zi a anului

Fiecare zi a anului trebuie să fie Crăciun, pentru că lumina stelei Crăciunului să strălucească în inimile noastre în fiecare zi, ca și la Crăciun. El trebuie să se nască și să domnească în inimile noastre în fiecare zi.

FAPTE, PILDE și IDEI

Darurile noastre de Crăciun

Știm că biserica nu poate face nimic decât atât cât face prin membri ei. De noi depinde ca steaua Crăciunului să lumineze multe inimi. Dacă noi nu lucrăm pentru Domnul atât cât putem, lumina stelei nu va putea lumina așa departe cât ar putea. Ne amintim că la primul Crăciun, acum 1900 de ani, Magii au pornit să aducă daruri lui Isus. Noi avem daruri pe care trebuie să i le aducem Lui și în lucrul Său. Să cugetăm puțin asupra darurilor aduse de Magi, ca să vedem ce însemnătate au.

AUR. Aurul vrea să fie în primul rând banii noștri. Noi suntem isprăvnicii lui Dumnezeu în mănuirea banilor noștri. Aur mai însemnează toate lucrurile de aur ale vieții noastre, iubirea noastră prețioasă, sănătatea noastră, bucuriile noastre nespuse, isbânzile noastre strălucite, toate bucuriile și frumusețile vieții noastre se cântăresc în aur. Noi putem să le dăruim toate aceste lucruri Mântuitorului nostru. Impărțind fericirea noastră cu alții; mulțumind lui Isus pentru succesele noastre în care ne-a dat putere; mângâind și alinând durerile tuturor.

TĂMĂIE. Tămăia înseamnă închinăciunea, adorațiunea noastră. „Ție ți se cuvine laudă și închinăciune”. Prin rugăciunile noastre, prin serviciile noastre divine, prin credințioșia și statornicia în lucrările bisericii, noi îi dăm Lui cinste și laudă. Invățănd fără încetare și cu stăruință Cuvântul Său, îi aducem slavă și închinăciune. Lucrul nostru în umilință, aduce Domnului nostru laudă.

SMIRNĂ. Smirna însemnează pentru noi serviciu desinteresat. Dacă ajutam din toată inima pe alții, în Numele lui Hristos, noi îi aducem Lui darul smirnei. Vieța noastră să fie un miros plăcut înaintea lui Dumnezeu. Smirna înseamnă dragostea noastră, și puterile noastre în serviciul Său.

Cetatea uitată

Un cercetător călător, în drumul său spre Mecca, în Arabia, fu atras de un munte ce se întinde în lungul peninsulei Arabia. Atras de stâncile viu colorate ale muntelui, cu mare greutate urcă muntele, trecu o strămoare pe o potecă îngustă și ajunse la un loc minunat, la o cetate clădită din stânci puternice. Această cetate a fost Petra, de pe vremea când Moise a scos pe Israeliti din Egipt, și care a înflorit până pe timpul Domnului Isus. În cincisprezece sute de ani, Petra dispăruse. Pentru că și cum, nu știe nimeni. A ajuns pur și simplu, „cetatea uitată de lume”.

M'am gândit la o altă cetate uitată de lume, mult mai departe decât Petra și zidită pentru ca să rămână veșnic. Aceasta e cetatea pe care a „intenciat-o și a cărei ziditor este Dumnezeu”. Într-o zi, New-York și Chicago, Londra și Paris, Berlin și celelalte locașuri înfloritoare ale păcatului vor fi cetăți uitate, aruncate în nepăsare de către furtuna judecării. Atunci numai cetatea lui Dumnezeu va sta. Spre această cetate călătorești tu?

Deșertăciunea deșertăciunilor

Hugo Stinnes, germanul care într-o vreme era cel mai bogat om al pământului, și care și-a strâns marea lui avere, din jocuri care au dus pe alții la decădere, obișnuia să-și zică: „Europa nu poate progresa fără mine”. Dar în culmea belșugului, a puterii și a renumelui său, Regele Silniciei le lăsă pe toate, și mulțimea crede astăzi că lumea progresează mai bine fără Hugo Stinnes.

Lumea poate merge înainte fără vreun om; dar niciun om nu poate merge înainte fără Dumnezeu.

Povara aurului

Se spune că în timpul asedierii Ierusalimului, după Hristos, un soldat încărcat cu o mulțime de bani și obiecte de aur aduse din oraș se afla pe un zid înalt. Văzând că nu e chip să se pogoare cu bine cu sarcina lui grea, el chemă pe un camarad care era jos la poalele zidurilor, și-i promise jumătate din averea ce o purta la el, dacă îl va prinde din sbor, când el va sări de pe zid. Camaradul primi și întinse brațele. Dar încercătura de aur fu așa de grea, că îl zdrobi sub greutatea lui.

Plăcerile lumii devin o sarcină sub care noi ne încovoiăm și ne strivim.

Și ce va câștiga omul dacă va avea lumea toată și-și va pierde sufletul?

Crăciunul pe alfe meleaguri

Wong, un băiat de 15 ani din China, scrie: De doi ani de când a început cu adevărat războiul, casa noastră a fost distrusă de bombele japoneze. Tatăl și mama au murit, sora mea mică e rănită. Timp de mai multe zile am încercat să-i dau un ajutor dar n'am putut; astfel am lăsat-o cu puțină apă și ceva rămașită de pâine și am plecat să găsesc ajutor. Găsind pe un străin care ajuta pe ceilalți răniți, într'un câmp mare, i-am vorbit de sora mea mică și el a mers cu mine. Ea primi ajutor medical și peste câțva timp se făcu bine.

În cămin erau mii de oameni fără cămin, lângă Shanghai împreună cu

acei străini în alb, care ne îmbrăcau ne hrăneau pe toți. Câțiva copii, adăceau mâncare. Fiecare bucată de pâine era împachetată într-o hârtie, pe care era scris: „Dumnezeu este iubire”. Ne bucuram că primim pâinea și hârtia.

Noi n'am cunoscut un Dumnezeu care să ne iubească. Dar ei au venit să ne spună aceasta. Acești oameni în alb, vorbeau de un Om numit Isus care a venit pe pământ și a murit pentru că ne să fim mântuiți și să primim viață veșnică. Ne-au mai spus că este într'adevăr un Dumnezeu care e iubire. Eu și sora mea mică n'am înțeles aceasta la început, dar când am înțeles, am fost mântuiți amândoi.

Acest Crăciun va fi foarte ușor și ne vom merge la un serviciu divin în dimineața de Crăciun, ca să mulțumim lui Dumnezeu pentru dragostea Lui în aceste timpuri atât de grozave. Atunci e voiu ajuta să duc hrană și îmbrăcăminte altor sute și sute care nu pot veni în căminul nostru de refugiu. Mulți dintre noi copii, am plănuț să ne ducem pe străzile în sus și în jos, împărțind tractate de spre Evanghelia lui Hristos. Ne vom duce la chinezi și la japonezi. Acum, pentru prima oară am înțeles că sărbătoarea Crăciunului este sărbătoarea în care trebuie să-l preamărim pe Domnul Isus și să-I servim.

Manya scrie: „Eu n'am auzit până azi de creștini. Eu sunt un copil din India de 14 ani. Tatăl meu aparține clasei celei mai de jos, astfel că noi fiecare suntem mai jos ca oricare altul. Nu interesează ce lucru greu fac, ori cât sunt de tare, ori ce lucru bun pot face, eu nu mă pot ridica într-o clasă mai înaltă ca asta a mea. Tatăl meu lucrează foarte din greu și totuși nu primește atâția bani cât să ne fie de ajuns pentru hrană. Adesea pește noapte, eu aud pe sora mea mică plângând pentru că îi e foame, dar mama nu are ce să-i dea. Eu la fel încerc să-mi spun mie însumi să mă culc dacă îmi e foame. Eu nu-mi aduc aminte să fi fost vreodată sătul. Dacă Crăciunul este o zi când oamenii mănâncă o porție bună, aș dori și eu să cunosc mai mult despre el. Dar despre acest Om al cărui zi de naștere se serbează, nu cunosc nimic.

„CRĂCIUN FERICIT”

În pustietatea urii, să păstrăm oaza unei zile a iubirii și a bucuriei.

„Crăciun fericit”.

Maria din Betania a primit tot ce i-a dat Domnul Isus. Marta a dat tot ce a avut Domnului. Care a făcut mai bine? Tu cu care dintre ele te asemeni?